

καθάρσιο

καθάρσιο, το, ουσ. [<αρχ. καθάρσιον, ουδ. του επιθ. καθάρσιος <κάθαρσις], το καθάρσιο· οτιδήποτε πίνει κανείς με μεγάλη δυσαρέσκεια, με μεγάλη δυσφορία: «πορτοκαλάδα πίνεις, βρε ανόητε, δεν πίνεις καθάρσιο για να μορφάζεις έτσι! || δεν του αρέσει το ποτό κι όταν πίνει ουίσκι, κάνει σαν να πίνει καθάρσιο»·

- *θα σου δώσω καθάρσιο*, απειλητική έκφραση σε κάποιον πως θα τον βασανίσουμε, πως θα τον ταλαιπωρήσουμε: «κάτσε καλά και μη μ' ενοχλείς με τις βλακείες σου, γιατί θα σου δώσω καθάρσιο». Από το ότι η ενέργεια αυτού του καθαρκτικού φαρμάκου για την κένωση του στομάχου και των εντέρων, είναι πολύ επώδυνη. Καθάρσιο έδιναν στους πολιτικούς αντιπάλους κατά τη δικτατορία του Ι. Μεταξά.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας